

OMUL DE ZĂPADĂ

Zâna Albă

Stau în casă la fereastră
Și privesc printre cristale
Când, prin vălul alb de ceață,
Zâna Albă îmi apare.

O privesc nedumerită,
Bucuroasă totodată;
Nu-nțeleg! Și-aș vrea să aflu
În grădina mea ce cată?

Când deodată Alba Zână
Se-nvârtește-ntr-un picior
Și din dreapta-i cu o mână
Împrăstie-albi fulgi de zor.

Apoi mâinile-amândouă
Le-mpreună-a rugăciune
Și-ntr-o clipă haină nouă
Peste tot în jur ea pune.

Și brăduțul din ogradă
S-a-mbrăcat. Ce bună-i Zâna!
Dau să-i mulțumesc, dar ea
Pleacă-n zări făcând cu mâna.